

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Φεβρουαρίου 2002

με την οποία επιτρέπεται στη Γαλλία να παρατείνει την εφαρμογή μειωμένου ειδικού φόρου κατανάλωσης για το «παραδοσιακό» ρούμι που παράγεται στα υπερπόντια διαμερίσματά της

(2002/166/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 299 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με απόφαση του Συμβουλίου της 30ής Οκτωβρίου 1995, επιτρέπεται στη Γαλλία να εφαρμόζει στο παραδοσιακό ρούμι που παράγεται στα υπερπόντια διαμερίσματά της (ΥΠΔ) συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης χαμηλότερο από τον πλήρη συντελεστή που εφαρμόζεται στην αιθυλική αλκοόλη.
- (2) Η εν λόγω απόφαση ελήφθη μέχρις ότου γίνουν γνωστά τα αποτελέσματα των υφιστάμενων μέτρων που έχουν ληφθεί για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της αλυσίδας ζαχαροκάλαμο-ζάχαρη-ρούμι σ' αυτά τα διαμερίσματα, καθώς και για να ληφθούν υπόψη οι συνέπειες από την κατάργηση των δασμολογικών ποσοστώσεων κατά την εισαγωγή ρούμι καταγωγής των χωρών ΑΚΕ. Η εν λόγω απόφαση λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2002.
- (3) Στο υπόμνημα που υπέβαλε η Γαλλία σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να εφαρμοστούν τα πλαίσια του άρθρου 299 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, αναφέρει ότι η διατήρηση της φορολογικής διάταξης που ισχύει για το παραδοσιακό ρούμι που διατίθεται στο εμπόριο στη μητροπολιτική αγορά είναι απαραίτητη.
- (4) Λαμβανομένης υπόψη της αναθεώρησης, το 2001, της κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης και της κατάργησης, το 2003, των τελωνειακών προστατευτικών μέτρων για τα οινοπνευματώδη ποτά, τα κοινοτικά και εθνικά μέτρα που λαμβάνονται για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της αλυσίδας ζαχαροκάλαμο-ζάχαρη-ρούμι στα ΥΠΔ δεν μπορούν πάντα από μόνα τους να καταστήσουν δυνατή την επίτευξη του επιπέδου ανταγωνιστικότητας που θα επέτρεπε στη Γαλλία να προσαρμόσει τη φορολογία για το παραδοσιακό ρούμι που παράγεται στα υπερπόντια διαμερίσματά της.
- (5) Λόγω της περιορισμένης τοπικής αγοράς, τα διυλιστήρια των ΥΠΔ μπορούν να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους μόνο εάν διατηρήσουν το μερίδιό τους στην αγοράς της μητρόπολης, στην οποία διατίθεται ουσιαστικά η παραγωγή τους σε ρούμι (πάνω από το 50 % της συνολικής παραγωγής). Πράγματι, η εξέλιξη της κοινοτικής αγοράς δείχνει ότι ο ανταγωνισμός των μη κοινοτικών ρουμιών μείωσε σημαντικά την ποσότητα ρούμι των ΥΠΔ που διατίθεται στην κοινοτική αγορά. Επομένως, σε μία αγορά με αύξηση 28 %

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 Ε της 25.9.2001, σ. 148.

⁽²⁾ Γνώμη που δόθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 2001 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(μέσος όρος για την περίοδο 1986-1999), το μερίδιο των χωρών ΑΚΕ αυξήθηκε κατά 64,3 % και των τρίτων χωρών κατά 64,5 %· κατά την ίδια περίοδο, το μερίδιο των ΥΠΔ μειώθηκε κατά 22,4 %. Το 1999, τα μερίδια της αγοράς των ρουμιών που διατίθενται στην κοινοτική αγορά κατανέμονταν ως εξής: 64,7 % για το ρούμι των χωρών ΑΚΕ (δηλαδή 346 084 εκατόλιτρα καθαρής αλκοόλης), 15,5 % για το ρούμι των άλλων τρίτων χωρών (δηλαδή 82 706 εκατόλιτρα καθαρής αλκοόλης) και 19,8 % για το ρούμι των ΥΠΔ (δηλαδή 105 950 εκατόλιτρα καθαρής αλκοόλης, από τα οποία 85 000 εκατόλιτρα για τη μητροπολιτική γαλλική αγορά). Αυτό το ανταγωνιστικό έλλειμμα στην κοινοτική αγορά, που οφείλεται ουσιαστικά στις υψηλότερες τιμές εμπορίας, ανάγεται στην ανισότητα των τιμών κόστους ανάμεσα στα ρούμια που παράγονται στα ΥΠΔ και αυτά που παράγονται εκτός του εδάφους της Κοινότητας. Στην προκειμένη περίπτωση, για τα ρούμια των ΥΠΔ, θα πρέπει να τονισθεί κυρίως το κόστος αγοράς του ζαχαροκάλαμου στην τοπική αγορά (4 έως 6 φορές ακριβότερο από τις τιμές που ισχύουν εκτός του κοινοτικού εδάφους) καθώς και το κόστος του εργατικού δυναμικού (3 έως 3,5 φορές μεγαλύτερο από εκείνο των τρίτων χωρών). Μελλοντικά, το ανταγωνιστικό αυτό έλλειμμα θα αυξηθεί ακόμη περισσότερο, λόγω του συνυπολογισμού στην τιμή κόστους του ρουμιού του κόστους εφαρμογής των περιβαλλοντικών προτύπων, κατ' εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας, στις μονάδες παραγωγής ρουμιού στα ΥΠΔ. Συνεπώς, μόνο η μητροπολιτική αγορά στην οποία το ρούμι των ΥΠΔ αποτέλεσε το αντικείμενο ειδικού φορολογικού καθεστώτος, που της επέτρεπε να αντισταθμίσει το εμπορικό ανταγωνιστικό μειονέκτημα λόγω της μεγαλύτερης τιμής κόστους, συνετέλεσε στη διατήρηση δραστηριότητας σ' αυτόν τον τομέα στα ΥΠΔ.

- (6) Λόγω του ύψους του πραγματοποιούμενου κύκλου εργασιών και του σχετικού αριθμού θέσεων απασχόλησης, η διατήρηση στα υπερπόντια διαμερίσματα της αλυσίδας ζαχαροκάλαμο-ζάχαρη-ρούμι, είναι απαραίτητη για να εξασφαλισθεί η οικονομική και κοινωνική ισορροπία τους. Πράγματι, στα τρία κυρίως ενδιαφερόμενα διαμερίσματα, δηλαδή στη Ρευνιόν, στη Γουαδελούπη και στη Μαρτινίκα, η αλυσίδα αυτή πραγματοποιεί ετήσιο κύκλο εργασιών πάνω από 228 673 526 ευρώ και εξασφαλίζει 40 000 περίπου θέσεις απασχόλησης, από τις οποίες οι 22 000 είναι άμεσες θέσεις απασχόλησης.
- (7) Επομένως είναι απαραίτητο και δικαιολογημένο να διατηρήσει η Γαλλία, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 90 της συνθήκης, μειωμένο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης για το «παραδοσιακό» ρούμι που παράγεται στα υπερπόντια διαμερίσματά της, προκειμένου να μη τεθεί σε κίνδυνο η ανάπτυξή τους.
- (8) Για να μη θιγεί η ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς, οι ποσότητες για το ρούμι καταγωγής των ΥΠΔ που μπορούν να υπαχθούν στο μέτρο αυτό δεν μπορούν όπως άλλοτε να υπερβούν το επίπεδο που αντιστοιχεί στις παραδοσιακές εμπορικές ροές που σημειώθηκαν κατά τα τελευταία έτη.
- (9) Λαμβανομένου υπόψη ότι είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί ένα κλίμα ασφάλειας του δικαίου για τους οικονομικούς φορείς της αλυσίδας ζαχαροκάλαμο-ζάχαρη-ρούμι και με βάση τη διάρκεια απόσβεσης των εξοπλισμών και των κτιρίων, η διατήρηση αυτής της παρέκκλισης θα πρέπει να εγκριθεί για περίοδο επτά ετών.
- (10) Η έγκριση αυτής της περιόδου θα πρέπει ωστόσο να συνοδεύεται από την υποχρέωση υποβολής ενδιάμεσης έκθεσης που θα επιτρέπει στην Επιτροπή να εξακριβώσει εάν εξακολουθούν να ισχύουν οι λόγοι που αιτιολόγησαν τη χορήγηση της φορολογικής παρέκκλισης.
- (11) Η παρούσα απόφαση δεν θίγει την ενδεχόμενη εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 90 της συνθήκης, επιτρέπεται στη Γαλλία να παρατείνει την εφαρμογή στο μητροπολιτικό έδαφός της, για το «παραδοσιακό» ρούμι που παράγεται στα υπερπόντια διαμερίσματά της, συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης χαμηλότερου από τον πλήρη συντελεστή για την αλκοόλη που καθορίζεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 29.

Άρθρο 2

Η παρέκκλιση που αναφέρεται στο άρθρο 1 περιορίζεται στο ρούμι όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 4 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 1989, για την θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με τον ορισμό, το χαρακτηρισμό και την παρουσίαση των αλκοολούχων ποτών⁽¹⁾, και το οποίο παράγεται στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα από ζαχαροκάλαμο που έχει συλλεγεί στον τόπο παραγωγής, με περιεκτικότητα σε πτητικές ουσίες εκτός αιθυλικής και μεθυλικής αλκοόλης ανώτερη ή ίση με 225 γραμμάρια ανά εκατόλιτρο καθαρής αλκοόλης και κτηθέντα αλκοολικό τίτλο ίσο ή μεγαλύτερο από 40 % vol.

Άρθρο 3

1. Ο μειωμένος συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζεται στο προϊόν που αναφέρεται στο άρθρο 2 περιορίζεται σε ετήσια ποσόστωση 90 000 εκατόλιτρων καθαρής αλκοόλης.
2. Ο μειωμένος συντελεστής μπορεί να είναι κατώτερος από τον ελάχιστο συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης για την αλκοόλη που καθορίζεται από την οδηγία 92/84/ΕΟΚ, αλλά δεν μπορεί να είναι πάνω από 50 % κατώτερος από τον κανονικό εθνικό συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης για την αλκοόλη.

Άρθρο 4

Το αργότερο στις 30 Δεκεμβρίου 2006, η Γαλλία υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση με βάση την οποία η Επιτροπή θα εκτιμήσει εάν εξακολουθούν να ισχύουν οι λόγοι που αιτιολόγησαν τη χορήγηση του μειωμένου συντελεστή.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2003 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2009.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 18 Φεβρουαρίου 2002.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. PIQUÉ I CAMPS

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 12.6.1989, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3378/94 (ΕΕ L 366 της 31.12.1994, σ. 1).